

koder mora biti po računu. Čim bliže prihaja, tem vidnejši bo, in kmalu ga bomo zagledali.

Ali pa ne bo nevarno, če trčimo? Ako bi zadeli ob jedno kometu, bi bilo res zlo, a mi bomo švignili le skozi njegov mnogo milijonov milj dolgi rep. Ta je tako silno redek, da ga bo celo zrak, ki obdaja našo zemljo, preletel, kakor bi vrgel kamen skozi meglo. Ta zvezda-repatca se je morala prikazati tudi ob času Kristovega rojstva; mogoče so jo videli modri iz jutrove dežele. Halley je umrl l. 1742. in je bil izračunal tek 24 različnih kometov.

Grof Jan Harrach. Na Dunaju je umrl v svoji palači, ki hrani tudi znamenito umetniško zbirko, grof Jan Harrach, znamenit češki rodoljub in prijatelj Slovencev. Rojen l. 1828. je podedoval velika posestva na Češkem. L. 1873. je bil izvoljen v državni zbor kot pristaš staročeske stranke. Bil je jako plemenit mož krščanskega mišljenja, ki je mnogo koristil Slovanom, zlasti Čehom na Dunaju. Želel je narodnega miru in enakopravnosti Slovanov. Ko je vsled neugodnih političnih razmer po zmagi mladočeske stranke odložil državnoborski mandat, ga je pozval vladar v gosposko zbornico. Literarno in umetniško gibanje v Čehih je krepko podpiral in zato ni štedil denarja. Še zadnje dni svojega življenja je z velikim darom omogočil, da so Čehi na Dunaju dobili svojo katoliško cerkev. Slovincem in Hrvatom je bil vedno dober prijatelj. Ko je Ljubljano zadel strašni potres, je vodil pomožno akcijo na Dunaju; tudi se je postavil na čelo družbi, ki si je stavila namen, v Dalmaciji graditi hotele, da se povzdigne tam tujski promet. Bil je častni član mnogih slovanskih društev, tudi „Slovenske Matice“ in častni občan ljubljanski. Naj v miru počiva blagi pokojnik! Njegovo truplo so z Dunaja prepeljali na Češko.

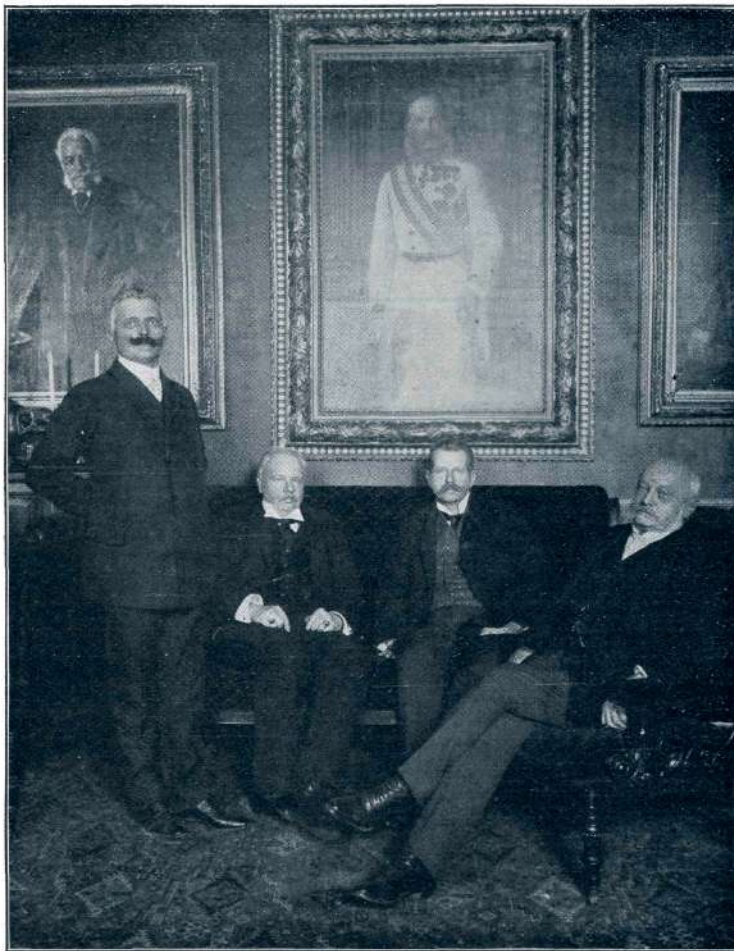
Cesare Lombroso. V Turinu je umrl profesor Cesare Lombroso, znan po svoji kriminalistični antropologiji. Lombroso je popoln materialist in je darvinistična načela hotel uporabiti dosledno tudi na etiko in pravo. Kot materialist je učil, da je tudi človek kot naravno bitje odvisen samo od materije, in je zahteval, da se mora tudi pravna znanost tega načela držati. Krepost in zločin po njegovem nauku nimata svojega vzroka v svobodni volji, ampak v telesnem organizmu. Zločinec torej ni kriv svojega zločina, kakor tudi pošten človek nima nobene zasluge, ker sta krepost ali zločin obema „prirojena“. Tako si je sestavil tip „rojenega zločinca“, ki nima nobene moralne krivde, ampak dela zlo le mehanično, ker mu je to „prirojeno“. Jasno je, da je potem tudi vsaka kazen izključena, če je zločinec delal po nepremagljivem prirojenem nagonu. Lombrosa so materialisti slavili kot največjega kriminalista, tudi na prakso sodišč je ta nauk precej vplival, a ker je v bistvu napačen, ni mogel nikoli prav prodreti in sedaj ga veljavni strokovnjaki že zelo opuščajo. Kakor pri tolikih modernih naukih, se je pokazalo tudi pri Lombrosovi teoriji, da ima pač nekaj malle resnice, a da v svoji splošnosti ne velja.

05860

Slovensko gledališče.

Slovenskemu gledališču se je odprlo letos veliko bolj široko polje, ker se je po zaslugi deželnega odbora omejilo število nemških predstav. Obisk je splošno pod srednjo mero, celo priznana svetovna dela, ki se prvič uprizore v našem gledališču, so slabo obiskana.

Goji se predvsem opereta, ki še kolikor toliko vleče. Omeniti je ljubko opereto „Logarjeva Krista“, kjer je gdč. Haderbolčeva dobro igrala vlogo sveže, energične

PREDSEDSTVO AVSTRIJSKE DRŽAVNE ZBORNICE

Po vrsti: Podpredsednik Jože Pogačnik (Slovenec), predsednik dr. Rob. Pattai (kršč. socialc), podpredsednika vitez Starzynski (Poljak) in dr. Steinwender (nemški agrarec). Socialni demokrat dr. Pernerstorfer manjka na sliki

logarjeve hčere. Nedavno se je uprizorila slovenska operna noviteta „Lepa Vida“, uglasbil znani slovenski glasbenik Risto Savin, artiljerijski major J. Širca, ki je imela popoln uspeh.

Drama se goji manj, kot bi bilo želeli. Drama pri nas ne „vleče“. Celó ko se je uprizorila premiera slovenskega pisatelja Etbina Kristana, je bilo gledališče na polovico prazno. Slovensko občinstvo si daje s tem slabo izpričevalo, ako ga vleče v gledališče samo še tuja opereta, a se ne more zanimati za proizvode domače umetnosti. Kristanov „Kato Vrankovič“ ni brez napak, vendar nam je simpatičen. Začetkoma se razvija dobro, slednjič pa opeša. Pesem se izgubi nekje